

۹۳ روز تا بازی های جام ملت های آسیا

شرط رونالدو برای بازگشت به پرتغال

اگر ژسوس باشد من نیستم!

➔ به زودی با مردم پرتغال درباره تیم ملی حرف می زنم

⬅ ۴

پیرنو

سپهری نو

پلتفرم بانکداری دیجیتال بانک صادرات ایران

بانک صادرات ایران سپهری نو

بررسی نقش پشتیبانی مالی و مدیریتی دولت در موفقیت کاروان ایران در ناگویا

حمایت به افتخار رسید

بدرقه کاروان اعزامی به بازی های پاراآسیایی؛ جان فدایان ایران قوی از انقلاب تا ناگویا

⬅ ۳

درگیری اعضای هیأت رئیسه فدراسیون، اوج ناهماهنگی در حلقه تصمیم گیری فوتبال را به نمایش گذاشت

آبروریزی بزرگ روی آنتن!

اعتراف ناخواسته درباره پشت پرده انتخاب سرمربی تیم ملی؛ قلعه نویی گزینه ایده آل نبود!

⬅ ۷

از ورزشگاه های فرسوده تا صورت های مالی بلا تکلیف

فوتبال ایران در ایستگاه مجوز حرفه ای

⬅ ۸

سرمربی تراکتور بعد از ۱۴۶۲ روز مقابل آبی ها

سلاح نکونام برای شکار استقلال

⬅ ۵

معمای شماره یک استقلال در تبریز

هشتمین کلین شیت با کدام دروازه بان؟

⬅ ۷

دستیار سابق قربانی می شود؟

شیشه عمر نوری در دست تارتار

بعد از مدیرعامل گوشی سرمربی هم به سرقت رفت

⬅ ۶

پایان غیرمنتظره سرمربی ایرانی در عراق

تیم منصوریان منحل می شود

⬅ ۲

انتخابات فدراسیون تکواندو با حکم دیوان عدالت اداری ابطال شد

پایان ساعی؟!

⬅ ۳

● سرمقاله

اتفاقاتی که به سود ورزش نیست

مجید سلطانی
خبرنگار

انتخابات فدراسیون تکواندو با حکم دادگاه، باطل اعلام شد. پیش از این هم انتخابات فدراسیون ورزش های دانشگاهی باطل اعلام شده بود.

دوشنبه شب هم در برنامه ای تلویزیونی، مدیر اسبق باشگاه استقلال و یکی از اعضای هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال حسابی از خجالت هم درآمدند. اتفاقاتی که در حال رخ دادن است، نه به سود ورزش است، نه چرخ ورزش را به جلو می برد. نه تنها آبرویی برای ورزش ایران نمی خرد که حسابی آبروی مان را می برد. اینکه انتخابات ها یکی یکی باطل می شوند، نشانه عدم نظارت برپروسه و فرایند انتخابات است. اگر پیش از برگزاری مجامع انتخاباتی، همه پروتکل ها و قوانین دقیقاً مطابق استانداردها کنترل و رعایت شوند، دیگر دلیلی برای لغو انتخابات یافت نخواهد شد. آرای دادگاه ها پیاپی می آیند، چون راهی برای ابطال پیدا می شوند و این به آن معناست که «مژ قانون» رعایت و پیاده نشده است.

مجامع انتخاباتی با هزینه بالا برگزار می شوند؛ اما تصمیم مجامع برای معرفی رئیس فدراسیون، پس از گذشت زمانی اندک، زیر سؤال می رود و این در حقیقت، بازی با آبروی ورزش کشور است. ابطال تصمیم های مجامع انتخاباتی و زیر سؤال رفتن رؤسای فدراسیون ها، ورزش ما را در مجامع جهانی بی اعتبار می کند و این رویه، در صورت تکرار و عادی شدن، اعتبار ورزش ما را از بین خواهد برد. اما ماجرای برنامه دوشنبه شب وجه دیگری از همین پروسه است. تردیدی وجود ندارد که مدیران کلیدی و اجرایی فدراسیونی که کارنامه و نمرات مدیریتی مناسبی ندارد، باید پاسخگوی مردم باشند؛ اما همان مدیرانی که تصمیم گرفتند و خطاهای مدیریتی شان اثبات شد باید پاسخ بدهند. اینکه فردی خارج از این دایره را بیاوریم و او را به رگبار بندیم تا مقصران اصلی بنشینند و محاکمه افراد دیگر را شاهد باشند، اقدام عادلانه ای نیست. اگر رسانه، صداقت و شجاعت دارد، مقصران واقعی را بیاورد و در برنامه ای شجاعانه، بدون آنکه مجری، شنونده محض باشد، درباره پرسش های اهالی ورزش و فوتبال و آینده پراز ابهام این رشته حرف بزنند.

فوتبال ایران

تقویم لیگ ملت‌ها به فدراسیون رسید

جلسه آنلاین مدیران لیگ و مسابقات کشورهای آسیایی دیروز با حضور معاون دبیرکل کنفدراسیون فوتبال آسیا برگزار شد. در این جلسه که به ریاست شیل منگ گیل معاون دبیر کل کنفدراسیون فوتبال آسیا و رئیس مسابقات AFC تشکیل شد از ۴۷ فدراسیون فوتبال کشورهای آسیایی ۹۷ نفر شرکت داشتند که از کشورمان محمدرضا کشوری فرد دبیر سازمان لیگ و امیرحسین روشک مسئول لیگ برتر در نشست حاضر شدند. بررسی آخرین به‌روزرسانی تقویم مسابقات لیگ‌های باشگاهی آسیایی در دو فصل ۲۰۲۹-۲۰۲۸ و ۲۰۳۰-۲۰۲۹ همچنین طرح پیشنهادی لیگ ملت‌های آسیا مورد بحث و گفت‌وگو قرار گرفت.

براساس طرح پیشنهادی، لیگ ملت‌های آسیا تقریباً شبیه آنچه در قاره اروپا برگزار می‌شود در آینده‌ای نزدیک در فوتبال آسیا اجرایی خواهد شد. درواقع این مسابقات جایگزین دیدارهای قدمانی جام جهانی و قدمانی جام ملت‌های آسیا خواهد شد و هر ۲ سال یکبار برگزار می‌شود تا تیم‌های صعود کرده به جام جهانی و جام ملت‌های آسیا مشخص شوند. در این طرح ۴۷ تیم ملی کشورهای آسیایی در ۳ سطح اول، دوم و سوم قرار می‌گیرند. در سطوح اول و دوم ۱۸ تیم و در سطح سوم یازده تیم حضور دارند.

تیم‌های صعود کننده به جام جهانی فقط از سطح اول لیگ ملت‌های آسیا انتخاب می‌شوند به این ترتیب که ۶ تیم اول مسابقات سطح اول به صورت مستقیم به جام جهانی صعود می‌کنند و تیم‌های هفتم تا دهم (چهار تیم) در دیدار پلی‌آف شرکت می‌کنند و ۲ تیم برنده این رقابت‌ها به جام جهانی می‌روند و تیم‌های دیگر راهی رقابت‌های پلی‌آف بین قاره‌ای خواهند شد. طرح نهایی لیگ ملت‌ها از ۲۰۳۰ آغاز و به صورت چرخه دو سال یکبار ۲۰۳۱-۲۰۳۰ و ۲۰۳۳-۲۰۳۲ برگزار می‌شود البته تا زمان نهایی شدن این طرح مسابقات به صورت پایلوت برگزار می‌شود و شکل فعلی رقابت‌های قدمانی جام ملت‌ها و جام جهانی در آسیا تا ۲۰۳۴ برگزار می‌شود تا سطح بندی تیم‌های ملی در آسیا نیز مشخص شود.

جشنواره گل نوجوانان مقابل عراق

شاگردان ارجمند احمدی دوشنبه شب در دیداری تدارکاتی به میزبانی ورزشگاه شرار حیدر بغداد به مصاف تیم ملی نوجوانان عراق رفتند و در نهایت با نتیجه ۳ بر صفر به پیروزی رسیدند. ترکیب اولیه ایران را این بازیکنان تشکیل دادند: راستین شجاعی مهر، آرش خامی‌زاد، کپارش شهبازی، مانی محمدی، محمد زمردیان، یاسان جعفری، حسین محمدولی، امیرمحمد زارعی، رادین میرنژاد، کیوان ایران‌زاد و علی نادری. اگرچه شاگردان احمدی در دقیقه ۴ یک فرصت پناثلی را از دست دادند، اما در دقیقه ۲۴ گل یک ضربه کرنر و با اشتباه بازیکن عراقی به گل نخست رسیدند. در ادامه، در دقیقه ۷۲ امید عبدحسینی از روی نقطه پناثلی گل دوم را به ثمر رساند و در دقیقه ۸۶ علی‌رضا دارابی با ضربه‌ای تماشایی گل سوم را وارد دروازه میزبان کرد. گفتنی است دو تیم در دومین دیدار دوستانه خود، ساعت ۲۰:۳۰ امروز در ورزشگاه الزورا مقابل هم قرار خواهند گرفت.

چهارمین برد ساموایی‌ها مقابل نیوزیلند

تیم ملی ژاپن در چهارمین مسابقه‌اش در فیفااکی سیتامبر و اکتبر، نیوزیلند را شکست داد. تیم ملی فوتبال ژاپن در بازی فینال جام KIRIN CUP ۲۰۲۶ مقابل تیم ملی نیوزیلند قرار گرفت و با پیروزی دو بر یک در این مسابقه قهرمان تورنمنت شد. در دقیقه ۲۸ آیتاسه یوئدا موفق شد دروازه نیوزیلند را باز کند و از حریف پیش بفتد. اما این برتری عمر طولانی نداشت و بن اولد در دقیقه ۳۴ گل تساوی را وارد دروازه نیوزیلند کرد. در دقیقه ۷۱ یوئدا به ریتسو دونان گل دوم را زد و همین نتیجه تا پایان حفظ شد. ژاپن در بازی ماقبل فینال هم چند روز قبل در برابر تیم اکوادور قرار گرفت که آن مسابقه در ۹۰ دقیقه با تساوی بدون گل پایان رسید. در ضربات پناثلی اما ژاپن بهتر عمل کرد و برنده شد. ژاپنی‌ها پیش از این دو بازی، دو مسابقه دیگر هم مقابل حریفانی از آمریکای جنوبی برگزار کرده که هر دو را با پیروزی تمام کرده بودند. آنها ابتدا اروگوئه را ۳ بر یک و سپس ونزوئلا را دو بر یک شکست دادند. دو بازی تدارکاتی بعدی این تیم در فیفادی آینده هم مقابل برزیل و پاراگوئه خواهد بود. تیم ملی ژاپن از ابتدای سال ۲۰۲۶ تا امروز ۱۱ بازی انجام داده که در این بازی‌ها ۷ برد، ۳ تساوی و یک شکست به دست آورده است.

در فاصله ۹۴ روز مانده تا شروع جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ تیم ملی ژاپن به چهارمین برد متوالی در بازی‌های تدارکاتی رسید و به نظر می‌رسد در وضعیت خوبی قرار دارد. ژاپن در جام ملت‌های ۲۰۲۷ با اندونزی، تایلند و قطر هم‌گروه است و با وضعیت فعلی یکی از مدعیان اصلی قهرمانی در این مسابقات است.

این تیم در دوره قبلی جام ملت‌ها در مرحله یک چهارم نهایی مقابل تیم ملی ایران با نتیجه دو بر یک شکست خورد و از مسابقات حذف شد.

گزارش یک

الیابوژاداول
خبرنگار

فوتبال ایران مدت‌هاست حال خوبی ندارد؛ آن‌قدر که دیگر نمی‌توان ناگامی‌ها را به یک نتیجه، یک مربی یا یک نسل از بازیکنان نسبت داد. از تیم‌های پایه تا تیم بزرگسالان، از زمین مسابقه تا ساختمان فدراسیون، نشانه‌های یک بحران گسترده دیده می‌شود؛ بحرانی که فقط فنی نیست و ریشه‌های مدیریتی آن هر روز بیشتر خودش را نشان می‌دهد. حذف تیم امید از بازی‌های آسیایی ۲۰۲۶، نتایج ناامیدکننده تیم ملی بزرگسالان و البته انبوهی از حاشیه، جنجال و اختلاف، تصویری روشن از شرایط امروز فوتبال ایران ساخته است.

در چنین شرایطی، آنچه دو هفته شب و دو هفته روز آنتن شبکه سه‌شنبه روی آنتن شبکه سه رفت را شاید بتوان تصویری کوچک از همان مشکلی دانست که فوتبال ایران سال‌هاست با آن دست‌وپنجه نرم می‌کند. حضور علی خضر، عضو هیأت‌رئیس فدراسیون فوتبال در برنامه «فوتبال برتر» برای دفاع از

پایان غیرمنتظره سرمربی ایرانی در عراق

تیم منصوریان منحل می‌شود؟

سوژه

چند روزی است که فوتبال عراق با یک خبر عجیب و البته نگران‌کننده مواجه شده؛ خبری که مستقیماً به علی‌رضا منصوریان آینده حضور این سرمربی ایرانی در الطلیه میانه فصل گذشته هدایت الطلیه را برعهده گرفت، حالا به دلیل مشکلات مالی شدید باشگاه در آستانه جدایی قرار دارد و اگر اتفاق خاصی رخ ندهد، ممکن است همکاری او با این باشگاه خیلی زودتر از آنچه تصور می‌شد به پایان برسد. ماجرا از جایی جوی شده که منصوریان نخستین نوپس خود را برای باشگاه ارسال کرد. سرمربی ایرانی به مدیران الطلیه هشدار داد که ادامه شرایط موجود برای او و تیمش امکان‌پذیر نیست و در صورت برطرف نشدن مشکلات مالی، کام بعدی را برای فسخ قرارداد بخواهد داشت. او در ادامه منتظر ماند تا باشگاه به وعده‌های خود عمل کند؛ وعده‌هایی که البته تا امروز نتیجه‌ای نداشته است.

مشکلات مالی الطلیه موضوع تازه‌ای نیست و از همان ابتدای فصل به یکی از اصلی‌ترین دردسره‌ای این باشگاه تبدیل شده است. مدیران الطلیه در مقاطع مختلف به منصوریان و بازیکنان قول داده‌اند مطالبات پرداخت

خواهد شد و شرایط تغییر خواهد کرد، اما این وعده‌ها یکی پس از دیگری روی زمین مانده است. نتیجه این وضعیت هم مشخص بوده؛ تیمی که حتی امکان برگزاری منظم تمریناتش را ندارد. تمرینات الطلیه در هفته‌های ابتدایی فصل به شکل جسته و گریخته برگزار شد و طی هفته‌های اخیر نیز شرایط به مراتب وخیم‌تر شده است. در مقطعی حتی تمرینات تیم به‌طور کامل تعطیل شد؛ اتفاقی که برای یک باشگاه حرفه‌ای و تیمی که در رقابت‌های رسمی فوتبال عراق حضور دارد، بسیار عجیب به نظر می‌رسد.

در کنار منصوریان، بازیکنان نیز دیگر حاضر به ادامه این شرایط نیستند. حدود ۲۰ بازیکن الطلیه نوپس‌های خود را برای باشگاه ارسال کرده و خواهان تعیین تکلیف قراردادهایشان شده‌اند. قرار بود تا پایان این هفته مطالبات بازیکنان و اعضای کادرفنی پرداخت شود، اما این وعده نیز عملی نشده و

عملکرد فدراسیون، زمانی به حاشیه‌ای جدی تبدیل شد که حجت کریمی، دیگر عضو هیأت‌رئیس روی خط آمد و اختلاف میان این دو به شکلی علنی و تند بروز کرد. اختلاف‌نظر البته نه عجیب است و نه لزوماً مذموم. اتفاقاً در یک ساختار مدیریتی سالم، مدیران باید بتوانند درباره تصمیم‌ها بحث کنند، مخالف باشند، نقد کنند و حتی یکدیگر را به چالش بکشند. مشکل از جایی آغاز می‌شود که اختلاف از اتساق تصمیم‌گیری خارج و به جدالی عمومی تبدیل می‌شود؛ آن هم میان دو عضو هیأت‌رئیس‌های که قرار است در بالاترین سطح مدیریتی فوتبال ایران برای حل مشکلات تصمیم بگیرند. آن هم نه با اختلاف نظر محترمانه و کاری بلکه با ادبیاتی مملو از کنایه و حتی توهین به عملکرد شخصی این دو مدیر.

اگر دو عضو هیأت‌رئیس در برابر میلیون‌ها بیننده چنین ادبیاتی علیه یکدیگر دارند، در جلسات داخلی هیأت‌رئیس چه می‌گذرد؟ وقتی دوربین روشن نیست و افکار عمومی ناظر تصمیم‌ها نیست، اختلافات چگونه مدیریت می‌شود؟ آیا آنجا هم به جای گفت‌وگو، افغان و تصمیم‌گیری جمعی، همین ادبیات حاکم است؟ فدراسیونی که اعضای هیأت‌رئیس‌اش نتوانند اختلافات خود را در چهارچوب‌های داخلی حل کنند، چگونه می‌تواند برای فوتبال ایران برنامه داشته باشد؟ چگونه می‌تواند بحران تیم‌های پایه، وضعیت تیم ملی، مشکلات باشگاه‌ها، توسعه فوتبال زنان، داری، زیرساخت و هزار مساله دیگر را مدیریت کند؟

اگر قرار است

این فوتبال

تغییر کند، ابتدا

باید مدیریت

آن تغییر کند؛ از

شیوه گفت‌وگو

تا نحوه

تصمیم‌گیری

و از تحمل

مخالف تا

پذیرش

مسئولیت.

فوتبال ایران

با مدیرانی که

مقابل دوربین

شمشیر را برای

یکدیگر از رو

می‌بندند، قرار

نمی‌دهند،

بهرتر

شود

درگیری اعضای هیأت رئیسه فدراسیون، اوج ناهماهنگی در حلقه تصمیم‌گیری فوتبال را به نمایش گذاشت

آبروریزی بزرگ روی آنتن!

فدراسیون باید اختلاف‌نظر را به رسمیت بشناسد، اما برای آن سازوکار داشته باشد. جلسات هیأت‌رئیس باید محل بحث جدی و حتی چالش باشد، اما خروجی آن باید یک تصمیم مشخص و مسئولیت‌پذیری جمعی باشد. اگر عضو یا تصمیمی مخالف است، باید بتواند مخالفت خود را ثبت کند؛ نه اینکه پس از پایان جلسه، اختلاف را به رسانه و برنامه زنده تلویزیونی ببرد. از سوی دیگر، هیأت‌رئیس نیازمند شفافیت بیشتری است. افکار عمومی باید بداند درباره مسائل مهم فوتبال چه تصمیم‌هایی گرفته می‌شود، چه کسانی موافق و مخالف بوده‌اند و مسئولیت هر تصمیم برعهده چه کسی است. شفافیت، جای دعوا را می‌گیرد و اجازه نمی‌دهد اختلافات مدیریتی به جنگ شخصی تبدیل شود.

فوتبال ایران بیش از هر چیز به مدیریت حرفه‌ای، آرامش و پاسخگویی نیاز دارد. مربی و بازیکن وقتی می‌توانند عملکرد بهتری داشته باشند که بداند ساختار بالای سر آنها منسجم است. هوادار هم زمانی دوباره اعتماد می‌کند که ببیند مدیران فوتبال به جای تسویه حساب و مجادله، برای حل مساله دور یک میز می‌نشینند. اگر قرار است این فوتبال تغییر کند، ابتدا باید مدیریت آن تغییر کند؛ از شیوه گفت‌وگو تا نحوه تصمیم‌گیری و از تحمل مخالف تا پذیرش مسئولیت. فوتبال ایران با مدیرانی که مقابل دوربین شمشیر را برای یکدیگر از رو می‌بندند، قرار نیست بهتر شود.

آینده قلی‌زاده همچنان در گرو لخ پوزنان

بازگشت به ایران؟ فعلاً نه!

سؤال روز

آینده علی قلی‌زاده در فوتبال اروپا بار دیگر به یکی از موضوعات مورد توجه رسانه‌های لهستانی تبدیل شده است؛ بازیکنی که اگرچه قراردادش با لخ‌پوزنان تمدید شده، اما حالا صحبت از احتمال تغییر تصمیم او برای ادامه حضور در فوتبال اروپا مطرح شده است. رسانه لهستانی «KKS Lech» در گزارشی تازه درباره شرایط لخ‌پوزنان، به وضعیت آینده نیز پرداخته و از احتمال تغییر برنامه این بازیکن ایرانی برای سال‌های آینده خبر داده است. قلی‌زاده پیش از این تصمیم داشت در تابستان ۲۰۲۷ به فوتبال ایران بازگردد؛ تصمیمی که البته حالا قطعی به نظر نمی‌رسد. رسانه نوشته است که برنامه اولیه قلی‌زاده بازگشت به ایران در تابستان ۲۰۲۷ بود، اما شرایط ممکن است طی ماه‌های آینده تغییر کند و او در نهایت تصمیم دیگری برای ادامه دوران حرفه‌ای خود بگیرد.

این اهیانه کامل بازیکنان و کادرفنی الطلیه را به عجیب‌ترین شکل ممکن رقم خواهد زد. با مدیران الطلیه بالاخره راهی برای عبور از بحران مالی پیدا می‌کنند، با دومین نوپس‌ها ارسال خواهد شد تا پرونده یکی از عجیب‌ترین تجربه‌های یک مربی ایرانی در فوتبال عراق وارد مرحله‌ای تازه شود.

حالا با گزارش تازه KKS Lech، موضوع آینده قلی‌زاده دوباره مطرح شده است. اگرچه بازگشت به ایران همچنان یکی از گزینه‌های این بازیکن محسوب می‌شود، اما ظاهراً تصمیمی که پیش‌تر برای تابستان ۲۰۲۷ در ذهن او وجود داشت، دیگر قطعی نیست. پیشنهادهای احتمالی از امارات و قطر نیز می‌توانند در این تصمیم نقش داشته باشند؛ هرچند تاکنون مذاکره با انتقال رسمی جدیدی از سوی باشگاه‌های این کشورها اعلام نشده است. لخ‌پوزنان که در دو فصل اخیر قهرمان اکستراکلاسا شده و برای سومین قهرمانی متوالی تلاش می‌کند، همچنان قلی‌زاده را در برنامه خود دارد. حالا باید دید بازگشت او به میادین چه زمانی اتفاق می‌افتد و پس از آن، ستاره ایرانی چه تصمیمی برای آینده‌اش ادامه حضور در لهستان یا انتخاب مقصدی تازه در فوتبال اروپا یا حوزه خلیج فارس.

قلعه‌نویی بوده، باعث شده تا جو هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال در خصوص موضوع ادامه همکاری با امیر قلعه‌نویی متشنج شود و در واقع سرمربی تیم ملی به‌طور واضح و صددرصدی حمایت هیأت رئیسه را پشت سر خود احساس نمی‌کند. موضوعی که به‌طور کامل در صحبت‌های اعضای هیأت رئیسه حتی پیش از برگزاری جام ملت‌های آسیا نیز مشخص است و این روند می‌تواند تا جام ملت‌های آسیا با تغییراتی اساسی مواجه شود. هر چند که خود ساکنان ساختمان ستول و فدراسیون فوتبال نیز در عدم برگزاری اردو به‌شکلی مناسب و با برگزاری تنها ۲ دیدار تدارکاتی در بازه زمانی طولانی مدت، مقصر هستند و هرگونه ناگامی احتمالی برای تیم ملی برای اعضای هیأت رئیسه فدراسیون ناکام این روزهای ورزش ایران نیز مسئولیت‌هایی جدی به‌همراه خواهد داشت.

قلعه‌نویی سرمربی تیم ملی ایران در جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷ است.

قول‌هایی که عملی نشد

در حال حاضر و در شرایطی که هنوز جام ملت‌های آسیا برگزار نشده، اعضای هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال چندان میلی به دفاع از عملکرد امیر قلعه‌نویی ندارند و به جای اینکه از کادرفنی تیم ملی و اعضای آن حمایت کنند، در حال توجیه تصمیم خود برای ابقای قلعه‌نویی هستند. انکار که تیم به جام ملت‌های آسیا رفته و با نتیجه‌ای ضعیف بازگشته است؛ این مساله نشان می‌دهد که حتی در خود بدنه فدراسیون فوتبال نیز چندان امیدی به اجرای شدن پرسش چالشی‌ای از سوی اعضای هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال پاسخ نداده تأیید شد. یعنی در واقع تصمیم به تمدید قرارداد قلعه‌نویی، در این جلسه گرفته نشده بود و پیش از این نیز خود اعضا می‌دانستند که در نهایت امیر

هیچ‌کس هیچ چیز از قلعه‌نویی نپرسید!

نکته آنجا بود که افرادی چون حجت کریمی که پیش از این نیز در چندین مورد مخالفت خود را با امیر قلعه‌نویی ابراز کرده بودند از این صحبت کردند که در جلسه نهایی فدراسیون فوتبال با امیر قلعه‌نویی، چندان پرسش و پاسخی صورت نگرفته و تمام اعضای هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال با گزارش کار امیر قلعه‌نویی در جام جهانی موافقت کرده‌اند. حجت کریمی ادعا کرد که پس از خروج قلعه‌نویی از جلسه، او نقدهای خود را مطرح کرده است اما این موضوع که قلعه‌نویی به هیچ پرسش چالشی‌ای از سوی اعضای هیأت رئیسه فدراسیون فوتبال پاسخ نداده تأیید شد. یعنی در واقع تصمیم به تمدید قرارداد قلعه‌نویی، در این جلسه گرفته نشده بود و پیش از این نیز خود اعضا می‌دانستند که در نهایت امیر

تداوم حضور وی و این کادر در تیم ملی شده است.

علی خضر که به‌عنوان مدافع عملکرد فدراسیون فوتبال و کادرفنی تیم ملی در این برنامه حضور پیدا کرده بود، نتوانست عملکرد کادرفنی و بازیکنان تیم ملی در اردوی اخیر و شکست مقابل ازبکستان و روسیه را توجیه کند. او اما در خصوص ابقای قلعه‌نویی به‌عنوان سرمربی تیم این موضوع را مطرح کرد که باتوجه به شرایط خاص کشور و مأموریت سخت فدراسیون فوتبال برای استفاده از مربی خارجی و نتایج نسبتاً قابل قبول در جام جهانی باتوجه به شرایط کشور، تصمیم به ابقای قلعه‌نویی گرفته‌اند چون به نسبت سایر گزینه‌های ایرانی و باتوجه به تجربه حضور در کنار تیم، شانس بهتری برای موفقیت در جام ملت‌های آسیا خواهد داشت.

جنجال روز

فوتبال جهان

شرط رونالدو برای بازگشت به پرتغال

اگر ژسوس باشد، من نیستم!

کریستیانو رونالدو، کاپیتان و اسطوره فوتبال پرتغال، تصمیم گرفته است تا زمان ادامه حضور ژرژ ژسوس روی نیمکت تیم ملی، بار دیگر به اردوی پرتغال بازنگردد. این نخستین بار از سوی روی سانتوس، مسر CNN پرتغال، مطرح شده و از عمیق تر شدن اختلاف میان رونالدو و سرمربی جدید تیم ملی حکایت دارد؛ اختلافی که پس از تصمیم ژسوس درباره استفاده از ستاره ۴۱ ساله النصر در رقابت های لیگ ملت های اروپا شدت گرفت. ماجرا از هفته گذشته و در جریان دیدارهای لیگ ملت های اروپا آغاز شد. رونالدو در بازی نخست برابر ولز در ترکیب اصلی پرتغال قرار گرفت، اما در دیدار بعدی مقابل نروژ، اتفاقی کم سابقه رخ داد و او برای نخستین بار پس از ۱۸ سال، در شرایطی که روی نیمکت حضور داشت، به عنوان بازیکن تعویضی وارد زمین نشد. رونالدو حدود ۲۵ دقیقه مشغول گرم کردن بود، اما ژرژ ژسوس در نهایت تصمیم گرفت او را به میدان نفرستد.

پس از پایان مسابقه، رونالدو و مستقیماً راهی رختکن شد و در جشن بازیکنان برای هواداران شرکت نکرد. یک روز بعد نیز ژسوس در نشست خبری از تصمیم خود دفاع کرد و گفت هیچ بازیکنی، حتی رونالدو، نمی تواند تصمیمات او را تغییر دهد. پس از این اظهارات، رونالدو اردوی تیم ملی را ترک کرد و با انتشار پیامی در اینستاگرام اعلام کرد که دلایل خروج خود را در زمان مناسب با مردم پرتغال در میان خواهد گذاشت.

روی سانتوس مدعی شده است که رونالدو از نحوه مدیریت ژرژ ژسوس به شدت ناراضی است و اعتماد خود به سرمربی جدید تیم ملی را از دست داده است. بر اساس این گزارش، رونالدو معتقد است میان صحبت های خصوصی ژسوس با او و تصمیماتی که سرمربی در ملاعام گرفته، تناقض وجود داشته است. پیرس مورگان نیز در اظهاراتی درباره این موضوع گفت رونالدو احساس کرده به او بی احترامی شده است. به گفته مورگان، پیش از آغاز این مسابقات توافق وجود داشته که رونالدو در دو دیدار نخست به میدان برود و در دو بازی بعدی استراحت کند؛ موضوعی که به ادعای او، در ادامه رعایت نشده است.

گولر با رئال مادرید تمدید می کند

آردا گولر و رئال مادرید برای تمدید قرارداد این هافبک ترکیه ای تا سال ۲۰۲۱ به توافق نهایی رسیده اند؛ توافقی که علاوه بر افزایش مدت قرارداد، با بهبود شرایط مالی این بازیکن نیز همراه خواهد بود. به گزارش خوزه فلیکس دیاز، مدیر تحریریه روزنامه اسپانیایی AS، رئال مادرید و گولر بر سر قرارداد جدید به توافق رسیده اند و قرارداد این بازیکن ۲۱ ساله، دو فصل بیشتر از قرارداد قبلی او اعتبار خواهد داشت. قرارداد اسپینش گولر تا سال ۲۰۲۹ اعتبار داشت و اکنون قرار است این همکاری تا تابستان ۲۰۳۱ ادامه پیدا کند. گولر در تابستان ۲۰۲۳ و پس از انتقال از فرباگچه به رئال مادرید پیوست و این تمدید، نخستین قرارداد جدید او با باشگاه اسپانیایی از زمان حضور در سانتیاگو برنابو محسوب می شود. رئال با این اقدام، ضمن تضمین آینده یکی از استعداد های مهم خود، دستمزد گولر را نیز متناسب با نقش و جایگاه فعلی او در تیم افزایش خواهد داد.

توقف پروژه ساخت ورزشگاه رویایی عربستان

عربستان سعودی ساخت یکی از جاه طلبانه ترین ورزشگاه های جام جهانی ۲۰۳۴ را به طور نامحدود متوقف کرده است؛ تصمیمی که تا زودترین نشانه از بازنگری در ابعاد پروژه های عظیم نشوم و طرح چشم انداز ۲۰۳۰ این کشور به شمار می رود. بر اساس گزارش اختصاصی رویترز، پروژه ساخت ورزشگاه ثوم با ظرفیت حدود ۴۶ هزار تماشاگر و هزینه ای در حدود ۲.۵ میلیارد دلار، فعلاً از دستور کار خارج شده است. این ورزشگاه قرار بود در ارتفاعی حدود ۳۵۰ متری از سطح زمین و در دل پروژه عظیم «الین» ساخته شود؛ سازه ای که قرار بود یکی از شاخص ترین نمادهای معماری و فناوری در برنامه توسعه عربستان باشد. منابع آگاه به رویترز گفته اند که تاخیرهای متعدد در اجرای «الین» و تغییر اولویت های سرمایه گذاری، سرنوشت ورزشگاه ثوم را نیز تحت تأثیر قرار داده است. پلتفرم تخصصی MEED Projects نیز این پروژه را در وضعیت معلق قرار داده و در حال حاضر تاریخ مشخصی برای تکمیل آن اعلام نشده است.

شکایت نروژ از فیفا

فدراسیون فوتبال نروژ (NFF) روز ۵ اکتبر ۲۰۲۴، دو پرونده جداگانه را به فیفا ارائه کرد که به جایزه صلح فیفا، کارت قرمز تعلیقی فلو بالوگان و پروژه FIFA Forward Enterprise (FFE) مربوط می شوند. در پرونده نخست، NFF از کمیته اخلاق فیفا خواسته است رفتار جانی ایفانتانیو، رئیس فیفا و سایر افرادی را که در جریان تحقیقات شناسایی می شوند، از نظر احتمال نقض مقررات اخلاقی فیفا بررسی کند. پرونده دوم نیز به کمیته حاکمیت، حسابرسی و انضباطی فیفا (GACC) ارجاع شده است تا عملکرد سازوکارهای حاکمیتی، نظارت مالی، کنترل های داخلی و فرایندهای تصمیم گیری فیفا مورد بررسی قرار گیرد.

سنگین ترین پیراهن فوتبال آرژانتین بعد از مسی به چه کسی می رسد؟

۵ گزینه برای شماره ۱۰ آرژانتین

هواداران این کشور در کنار دپه گو مارادونا تثبیت کند. مسی با ۲۰۸ بازی ملی و ۱۲۵ گل، پرافتخارترین و بهترین گلزن تاریخ آلبی سلسته است و قهرمانی در جام جهانی و دو کوپا آمریکا را نیز به کارنامه خود اضافه کرده است.

اما با خداحافظی او حالا آرژانتین با مسائلی بزرگ روبه رو است؛ چه کسی شماره ۱۰ را می پوشد و مهم تر از آن، چه کسی می تواند بخشی از نقش و تأثیر مسی را در تیم ایفا کند؟ تجربه آرژانتین پس از خداحافظی مارادونا در سال ۱۹۹۴ نشان می دهد که این انتقال می تواند بسیار دشوار باشد. بازیکنانی مانند پابلو ایما، آریل اورتگا و خوان رومن ریگلمه

گزارش یک

فرخ حسایی

خبرنگار

لیونل مسی بامداد چهارشنبه در ورزشگاه مونومنتال ریورپلاته، برای آخرین بار با پیراهن تیم ملی آرژانتین به میدان رفت؛ پایانی نمادین برای دوران بازیکنی که طی ۲۱ سال، نه تنها رکوردهای فوتبال آرژانتین را جابه جا کرد، بلکه سرانجام توانست جایگاه خود را در قلب

ستاره ای که دیگر نمی شود روی نیمکت اینتر نگه داشت

صعود برق آسای پیو اسپوزیتو

چهره روز

پیو اسپوزیتو در وقفه اخیر بازی های ملی یکی از مهم ترین خبرهای مثبت برای اینتر بود. این مهاجم جوان با پیراهن تیم ملی ایتالیا بار دیگر نشان داد روند پیشرفت او اتفاقی نیست. درخشش اسپوزیتو حالا یک سؤال جدی را مقابل کریستین کیوو قرار داده است؛ آیا این مهاجم ۱۹ ساله همچنان باید صرفاً یک گزینه ذخیره در اینتر باشد؟ اسپوزیتو در چهار بازی اخیر ایتالیا در لیگ ملت ها به میدان رفت و در دیدار برابر ترکیه نیز اگرچه از ابتدا بازی نکرد، اما در نیم ساعت پایانی وارد زمین شد و بار دیگر گلرئی کرد. همین عملکرد باعث شد رویرو مانچینی، سرمربی ایتالیا، مقایسه ای بزرگ درباره آینده این مهاجم مطرح کند.

آمارهایی که نمی توان نادیده گرفت

روند آماری اسپوزیتو در نیم ملی نیز قابل توجه است. او در ۱۳ بازی ملی موفق شده

چرا ارزش گای و دی یونگ در بارسلونا فرو ریخت؟

سقوط ۱۳۰ میلیون یورویی

سوژه

آخرین ارزش گذاری های سایت ترانسفرمارکت یک واقعیت قابل توجه درباره وضعیت خط میانی بارسلونا نشان می دهد: گای و فرنیکی دی یونگ، دو هافبکی که زمانی در جمع گران ترین بازیکنان فوتبال جهان قرار داشتند، حالا هر کدام تنها ۲۵ میلیون یورو ارزش گذاری شده اند. این در حالی است که ارزش این دو بازیکن در مقطعی به مجموع ۱۸۰ میلیون یورو رسیده بود. سقوط ارزش این دو هافبک، تنها یک اتفاق اقتصادی نیست و تا حد زیادی بازتابی از تغییر جایگاه آنها در بارسلونا است. هر دو بازیکن در سال های گذشته از مهره های اصلی تیم بودند و در بازی های بزرگ نقش مهمی داشتند، اما مصدومیت، افت مقطعی و تغییر شرایط فنی باعث شده جایگاه آنها در ترکیب نسبت به گذشته متزلزل تر شود.

گای: قربانی مصدومیت
افت ارزش گای بیش از هر چیز با مصدومیت شدید او ارتباط دارد. هافبک جوان بارسلونا در نوامبر ۲۰۲۳ با پارگی رباط صلیبی مواجه شد؛ مصدومیتی که درست در مقطعی رخ داد که روند پیشرفت او با سرعت زیادی ادامه داشت. گای در ۱۷ سالگی به تیم اصلی بارسلونا رسید و خیلی زود به یکی از پدیده های فوتبال اسپانیا تبدیل شد. او در همان سال های ابتدایی به تیم ملی نیز رسید و ارزش بازارش به شکل چشمگیری افزایش پیدا کرد. ارزش او که در شروع حضورش در سطح اول فوتبال حدود ۲۵ میلیون یورو بود، تا پایان سال ۲۰۲۲ به ۹۰ میلیون یورو رسید؛ بالاترین رقم دوران حرفه ای اش. اما بازگشت از مصدومیت مطابق انتظار پیش نرفت. مشکلات جسمانی و دشواری بازگشت به ترکیب اصلی باعث شد ارزش او در ارزیابی های بعدی به تدریج کاهش پیدا کند. اکنون گای بار دیگر به همان ۲۵ میلیون یورو

رسیده؛ رقمی که در واقع ارزش او در نخستین روزهای حضورش در سطح اول فوتبال بود.

دی یونگ: سقوطی که متوقف نمی شود
داستان فرنیکی دی یونگ متفاوت است. هافبک هلندی پس از انتقال از آژاکس به بارسلونا به عنوان یکی از بزرگ ترین استعداد های فوتبال اروپا شناخته می شد و چند بار توانست ارزش بازار خود را به ۹۰ میلیون یورو برساند؛ در سال های ۲۰۲۱، ۲۰۱۹ و ابتدای ۲۰۲۳. با این حال، هیچ کدام از این اوج ها دوام چندانی نداشت. پس از هر صعود، ارزش دی یونگ دوباره کاهش یافت؛ یک بار از ۹۰ به ۶۵ میلیون یورو، بار دیگر به ۵۰ میلیون و حالا به تنها ۲۵ میلیون یورو رسیده است. برای یافتن چنین ارزش پایینی در کارنامه دی یونگ باید به سال های نخست حضور او در آژاکس بازگشت. این یعنی هافبکی که زمانی یکی از گران ترین استعداد های اروپا بود، در فاصله کوتاهی ۶۵ میلیون یورو از ارزش بازار خود را از دست داده است.

نقش مهمی در خط حمله آرژانتین داشت و در نتوانستند انتظارات سنگین ایجاد شده پیرامون این پیراهن را برآورده کنند. مسی نیز در ابتدا برای رسیدن به جایگاه مارادونا یا تردید هایی مواجه بود، اما به مرور نه تنها این فشار را تحمل کرد، بلکه خود به اسطوره ای هم تراز با مارادونا تبدیل شد.

آلوار: انتخاب مطمئن

از میان گزینه های فعلی، جولیان آلوار شاید امن ترین انتخاب لیونل اسکالونی باشد. مهاجم اتلانتیکو مادرید در مرحله انتخابی جام جهانی بارها در غیاب یا حضور محدود مسی،

پیروزی ۴ بزرگ مقابل برزیل نیز یکی از بهترین بازیکنان زمین بود. آلوار نیز تجربه حضور در بالاترین سطح فوتبال اروپا را دارد و در منچستر سیتی و اتلانتیکو مادرید ثابت کرده می تواند در تیم های بزرگ تعیین کننده باشد. با این حال، او از نظر بازیسازی و خلق موقعیت شباهت چندانی به مسی ندارد و آمار ملی اش نیز هنوز فاصله زیادی با استانداردهای فوق العاده مهاجم سابق بارسلونا دارد. بنابراین آلوار می تواند رهبر خط حمله باشد، اما لزوماً جانشین مستقیم مسی نیست.

اولیسه بیشتر از امباپه به درد زیزو می خورد

فرانسه زیدان؛ جذاب و دراماتیک

لیگ ملت ها

تیم ملی فرانسه در نخستین پنجره بازی های ملی با هدایت زین الدین زیدان، نشانه های امیدوارکننده ای از تیمی نشان داد که قرار نیست فقط به ستاره های ترکیب اصلی متکی باشد. سه برد و یک تساوی در چهار مسابقه، مهم ترین ستاره درخس هاد را این وقفه بازی های ملی بود؛ کارنامه ای که علاوه بر نتیجه گیری، از عمق قابل توجه ترکیب فرانسه و قدرت تصمیم گیری کادر فنی این تیم حکایت دارد. اوج این عملکرد در بازی برابر بلژیک رقم خورد؛ مسابقه ای که فرانسه تا دقیق پایانی بازنده بود، اما در فاصله ای کوتاه ورق را کاملاً برگرداند. گل دودی لوباکیکو در دقیقه ۲۵ باعث شد فرانسه برای مدت زیادی مقابل تیمی قرار بگیرد که به خوبی فضاها را بسته بود و اجازه نمی داد میزبان به موقعیت های جدی برسد. با این حال، ورود بازیکنان تعویضی معادلات را تغییر داد و فرانسه در یک بازه ۱۴ دقیقه ای چهار بار دروازه بلژیک را باز کرد.

دزیره دوئه در دقیقه ۷۷ تساوی را زد، راین شرکی چهار دقیقه بعد از اشتباه مارتن واندفورت استفاده کرد و سپس نوبت به مایکل اولیسه رسید تا نمایش خود را کامل کند. ستاره بایرن مونیخ در

فاصله تنها سه دقیقه دو بار گلرئی کرد تا فرانسه نه تنها بازی را بر گرداند، بلکه با یک برد ۴ بریک، قدرت هجومی و عمق نیمکت خود را به رخ بکشد. در میان تمام اتفاقات این مسابقه، اولیسه شاید مهم ترین چهره تیم زیدان بود. او دیگر صرفاً بازیکنی برای تغییر ریتم بازی نیست و در ساختار جدید فرانسه می تواند به یکی از مهره های تعیین کننده تبدیل شود. توانایی اولیسه در حمل توپ، پیدا کردن فضا، ضربه آخر و حضور در مناطق خطرناک باعث شده زیدان گزینه ای داشته باشد که می تواند در جریان مسابقه شکل حمله را تغییر دهد. دو گل او برابر بلژیک نیز تنها یک درخشش فرانسه نبود؛ بلکه ادامه روندی است که نشان می دهد جایگاه اولیسه در تیم ملی فرانسه در حال تغییر است.

چشمگیر دارد. البته ارزش گذاری ترانسفرمارکت الزاماً به معنای قیمت واقعی فروش بازیکنان نیست، اما روند نزولی آن نشان می دهد که هر دو هافبک برای بازگشت به جایگاه سابق خود، بیش از هر زمان دیگری به یک فصل ثابت، حضور مستمر و عملکرد درخشان نیاز دارند.

نیکو پاز: نزدیک ترین گزینه

اگر قرار باشد بازیکنی از نظر سبک بازی بیشترین شباهت را به مسی داشته باشد، نیکو پاز گزینه جدی تری است. هافبک ۲۲ ساله کومو، چپ پا، خلاق و مسلط به بازی در پست شماره ۱۰ است و توانایی تغییر جریان مسابقه با یک پاس یا حرکت فردی را دارد.

پاز در ایتالیا به یکی از استعداد های مهم فوتبال آرژانتین تبدیل شده و حتی مسی نیز از درک بالای او از فوتبال تمجید کرده است. البته نباید از او انتظار داشت که به یک گلزن در ابعاد مسی تبدیل شود. ارزش اصلی پاز در خلق موقعیت و ایجاد ارتباط میان خطوط است؛ ویژگی ای که می تواند به آرژانتین کمک کند پس از سال ها وابستگی شدید به مسی، فوتبال متوازن تری ارائه دهد.

ماستانتونو: گزینه ای برای آینده

فرانکو ماستانتونو، پدیده ۱۹ ساله، شاید جذاب ترین گزینه از نظر استعداد خام باشد. او که از آکادمی ریورپلاته به فوتبال اروپا رسیده، ویژگی هایی شبیه مسی دارد؛ از جناح راست حرکت می کند، با پای چپ به مرکز می زند و در فضاهای محدود مهارت بالایی دارد.

او حتی یک بار پیراهن شماره ۱۰ آرژانتین را بر تن کرده و جوان ترین بازیکن تاریخ این کشور شده که در مرحله انتخابی جام جهانی این شماره را پوشیده است. تجربه سخت او در رئال مادرید مانع از درخشش کاملش شد، اما انتقال به فیورنتینا شرایط را تغییر داده و ماستانتونو بار دیگر نشانه هایی از استعداد فوق العاده خود را نشان داده است.

در کنار این ۳ نفر، تیگو آلمادا نیز گزینه ای با تجربه تر است؛ بازیکنی که اسکالونی به او اعتماد دارد اما هنوز نتوانسته در فوتبال اروپا به سطح مورد انتظار برسد.

آرژانتین به جانشین مسی نیاز ندارد

شاید مهم ترین نکته این باشد که آرژانتین نباید در جست و جوی «مسی بعدی» باشد. چنین بازیکنی احتمالاً دیگر تکرار نخواهد شد. راه منطقی تر، تقسیم مسئولیت هایی است که سال ها بر دوش یک نفر قرار داشت. اگر آلوار در خط حمله، پاز پشت سر او و ماستانتونو در جناح راست قرار بگیرند و بازیکنانی مانند انزو فرناندس و الکسیس مک آلیستر نیز از آنها حمایت کنند، آرژانتین می تواند بدون یک شماره ۱۰ کلاسیک همچنان مدعی بماند. دوره مسی تمام می شود، اما نسل بعدی آلبی سلسته فرصت دارد ثابت کند که آرژانتین می تواند بدون بزرگ ترین ستاره تاریخ خود نیز یک قدرت بزرگ باقی بماند.

شاید مهم ترین نکته این باشد که آرژانتین نباید

در جست و جوی «مسی بعدی» باشد. چنین بازیکنی احتمالاً دیگر تکرار نخواهد شد. راه منطقی تر، تقسیم مسئولیت هایی است که سال ها بر دوش یک نفر قرار داشت

هر دو بازیکن در سال های گذشته از مهره های اصلی تیم بودند و در بازی های بزرگ نقش مهمی داشتند، اما مصدومیت، افت مقطعی و تغییر شرایط فنی باعث شده جایگاه آنها در ترکیب نسبت به گذشته متزلزل تر شود

اردوگاه سرخ

ابهام درباره آینده اورونوف

اوستون اورونوف، گرانقیمت‌ترین خارجی پرسپولیس بوده و رقم دستمزد او سالانه بیش از حدود یک و نیم میلیون دلار برآورد می‌شود. مدیرعامل پرسپولیس به صراحت افشا کرد که این باشگاه امیدوار به درخشش اورونوف در جام جهانی و فروش این بازیکن با قیمت قابل توجه و بالا بوده اما او خیلی کم در این تورنمنت بازی کرد و تیمش هم زود حذف شد.

قرارداد اورونوف در پایان فصل به پایان می‌رسد و هنوز در مورد آینده او تصمیم نهایی در هیأت مدیره گرفته نشده است. باشگاه پرسپولیس پروسه تمدید قرارداد با بازیکنانی مانند پیام نیازمند و محمد حسین کنعانی را آغاز کرده و در مورد آنها به جمع‌بندی نهایی رسیده است. اما بحث توافق با اورونوف هنوز قطعی نشده است؛ باشگاه پرسپولیس قصد دارد شرایط این بازیکن را بررسی کرده و در ادامه در مورد او به نظر قطعی برسد. البته همچنان یک نگاه در پرسپولیس وجود دارد که می‌توان با تمدید قرارداد اورونوف، این بازیکن را در آینده با قیمت بالاتر فروخت.

قرارداد خارجی‌ها ۶ برابر بازیکنان داخلی

مدیرعامل پرسپولیس مجموع قرارداد ۲۷ بازیکن ایرانی را هزار میلیارد تومان اعلام کرد که در دلار ۲۷۰ هزار تومانی، این ۴۰۰۸ میلیون دلار معادل یک‌هزار و ۱۰۱ میلیارد و ۶۰۰ میلیون تومان می‌شود. یعنی ارزش تومانی قرارداد پنج خارجی، حدود ۱۰۱ میلیارد تومان بیشتر از مجموع قرارداد ۲۷ بازیکن ایرانی است. حاصل جمع دو بخش نیز به دو هزار و ۱۰۱ میلیارد و ۶۰۰ میلیون تومان می‌رسد، رقمی نزدیک به ۲۰۱ همت، فقط برای قرارداد بازیکنان.

با هزار میلیارد تومان برای ۲۷ ایرانی، میانگین مبلغ قرارداد هبر بازیکن ایرانی حدود ۳۷ میلیارد تومان است. در سوی دیگر، میانگین قرارداد پنج خارجی به ۸۱۶ هزار دلار می‌رسد که با نرخ موجود در این محاسبه، معادل ۲۲۰ میلیارد و ۳۲۰ میلیون تومان برای هر نفر است. به این ترتیب، میانگین قرارداد خارجی‌ها حدود شش برابر ایرانی‌هاست، هرچند حضور بازیکنان جوان با قراردادهای پایین‌تر در جمع ایرانی‌ها، بر این فاصله اثر می‌گذارد. در این محاسبه رقم قرارداد خارجی‌ها به نرخ ۲۲۰ هزار تومان تبدیل شده و هزینه واقعی تسویه آنها، به زمان پرداخت و نرخ ارز در هر مرحله بستگی خواهد داشت هر چند خود حدادی تأکید داشت هزینه قرارداد ۲۷ بازیکن پرسپولیس یک هزار میلیارد تومان یا یک همت می‌شود.

گوشی تارتار هم به سرقت رفت

تنها سه روز بعد از مدیرعامل باشگاه پرسپولیس، سرمربی این تیم هم از سارقان گوشی آسیب مالی دید.

جمعه‌ای که گذشت موبایل پیمان حدادی مدیرعامل پرسپولیس در مسیر بازگشت از محل بازی تیم بانوان به سرقت رفت اما عصر روز دوشنبه پس از تمرین تیم پرسپولیس مهدی تارتار در حالی که با خودروی شخصی خود در حال ترک ورزشگاه بود و به سمت خانه خود در کرج حرکت می‌کرد، با حرکت دو موتورسوار به سمت خود مواجه شده و موبایلش به سرقت رفت. سرمربی تیم پرسپولیس که از این اتفاق شوکه شده بود، ناکهان با فرار سارقان مواجه شد و نتوانست در ترافیک اتوبان تهران کرج کاری انجام دهد و تنها از دست رفتن موبایل جدید خود را به نظاره نشست. نکته مهم اینکه گوشی تارتار نیز مانند حدادی تقریباً نو بوده و هیچ اطلاعات خاصی در آن وجود نداشته است اما به هر حال ارزش مالی آن برای سرمربی پرسپولیس اهمیت داشته است.

توصیه کادر فنی به بازیکنان

شرایط نفت به ما ربطی ندارد

در روزهای اخیر اخباری درباره شرایط مالی صنعت نفت و مشکلات این تیم برای اسکان در هتل و استفاده از زمین چمن در تهران مطرح شده و از سوی دیگر، احتمال تغییر کادر فنی آبادانی‌ها در صورت شکست مقابل پرسپولیس نیز باعث شده این مسائل در میان اعضای تیم پرسپولیس دست به دست شود.

با این حال کادرفنی پرسپولیس از بازیکنان خواسته‌اند توجهی به این مسائل نداشته باشند و اجازه ندهند حواشی مربوط به حریف روی تمرکز آنها تأثیر بگذارد. اعضای کادرفنی تأکید کرده‌اند که بازیکنان باید تمام تمرکز خود را روی مسابقه روز جمعه بگذارند و از نظر ذهنی خود را برای یک بازی سخت و متفاوت آماده کنند.

تأکید کادرفنی پرسپولیس این است که مشکلات صنعت نفت یا شرایط محمد نوری ارتباطی به سرخوشان ندارد و این تیم باید فارغ از اتفاقات اطراف حریف، برنامه‌های فنی خود را در زمین اجرا کند. به همین دلیل از بازیکنان خواسته شده در روزهای باقی‌مانده تا مسابقه، وارد حواشی نشوند و تمرکز خود را روی کسب نتیجه مطلوب مقابل صنعت نفت حفظ کنند.

دستیار سابق قربانی می‌شود؟

شیشه عمر کاپیتان پرسپولیس در دست تارتار

او روی نیمکت پرسپولیس می‌نشست که اتفاقاً شاید برای خودش بهتر بود و هواداران پرسپولیس هم حسابی تحویلش می‌گرفتند. با این حال دست تقدیر باعث شد او در نقش سرمربی روبه‌روی پرسپولیس و تارتار قرار بگیرد که باید دید در پایان این نود دقیقه چه اتفاقی را رقم خواهد زد.

از سوی دیگر مهدی تارتار در بازگشت دوباره به لیگ برتر باید دستیار و همکار سابق خود را قربانی بلندپروازی‌هایش کند تا مسیر پرسپولیس به سمت صدر جدول هموارتر شود. جالب اینکه نوری بعد از همکاری با تارتار در سه باشگاه مختلف به یکباره از او جدا شد و به آبادان رفت تا دستیار سیروس پورموسوی باشد وگرنه شاید الان در کنار

در قعر جدول هجده تیمی است که این مسأله با توجه به حساسیت‌های مردم آبادان به تیم محبوب‌شان شرایط را برای او بسیار سخت کرده بطوری که بعد از تعطیلی لیگ مدام درباره کنار رفتن او گمانه‌زنی می‌شود. حالا از یک سو محمد نوری محکوم به شکست تیم محبوبش خواهد بود تا دوران سرمربیگری‌اش به پایان نرسد و

خداپندehلو نیمکت نشین آن روز در بازی جمعه فیکس باشد، دو نفر از روی نیمکت کار را شروع خواهند کرد و یکی مصدوم است و احتمالاً خط می‌خورد.

سال و نیم قبل مقابل صنعت نفت به میدان رفته فقط چهار بازیکن در تیم فعلی پرسپولیس حضور دارند و اسکواد سرخ‌ها تقریباً ۸۰ درصدی داشته است. همچنین احتمالاً تنها

مسابقه مهرشاد اسدی، سینا اسدبیگی، میلاد سورگی، علی نعمتی، محمد خداپندehلو، سعید صادقی، وحید امیری، ابوالفضل بابایی و فرشاد فرجی را روی نیمکت داشت که برخی از این نفرات از جمله خداپندehلو در نیمه دوم به زمین رفتند. جالب اینکه همین خداپندehلو تنها نیمکت‌نشین آن روز سرخ‌هاست که در تیم فعلی پرسپولیس حضور دارد و با احتساب سه بازیکن حاضر در ترکیب اصلی که قبلاً به آنها اشاره شد ۴ نفری هستند که در تیم فعلی باقی‌مانده‌اند. این یعنی که از یک تیم ۲۰ نفره که یک

اساس این لیست و ترکیب کاملاً مشهود و ملموس است. در آن دیدار پرسپولیس با ترکیب امیررضا رفیعی، محمد حسین کنعانی زادگان با برتری قاطع سرخ‌ها به پایان رسید. بعد از آن صنعت نفت در دو فصل اخیر در لیگ برتر حضور نداشته و تقابیل عصر جمعه دو تیم بعد از دو سال و نیم اتفاق جالبی برای هواداران دو تیم خواهد بود. اما نکته عجیب و ویژه مربوط به ارنج پرسپولیس در آن مسابقه و البته لیست کلی سرخ‌ها برای تقابیل با صنعت نفت است بطوری که تغییرات کلی طی یک سال و نیم اخیر بر

ورزشگاه تختی آبادان برگزار شد که در نهایت با سه گل از عیسی آل‌کثیر، دانیال اسماعیلی‌فر و محمد حسین کنعانی زادگان با برتری قاطع سرخ‌ها به پایان رسید. بعد از آن صنعت نفت در دو فصل اخیر در لیگ برتر حضور نداشته و تقابیل عصر جمعه دو تیم بعد از دو سال و نیم اتفاق جالبی برای هواداران دو تیم خواهد بود. اما نکته عجیب و ویژه مربوط به ارنج پرسپولیس در آن مسابقه و البته لیست کلی سرخ‌ها برای تقابیل با صنعت نفت است بطوری که تغییرات کلی طی یک سال و نیم اخیر بر

باورنکردنی از آخرین تقابل با صنعت نفت فقط چهار بازمانده!

نکته روز

پرسپولیس جمعه در حالی از هفته هشتم فصل تازه لیگ برتر میزبان صنعت نفت آبادان خواهد بود که از آخرین تقابل دو تیم بیش از یک سال و نیم گذشته است.

آخرین مصاف دو تیم در هفته بیست و چهارم در فصلی برگزار شد که در نهایت سرخ‌ها با سرمربیگری اوسمار در هفته آخر قهرمان شدند. این مسابقه در تاریخ ۳۰ فروردین ۱۴۰۳ در

ورزشگاه شهرقدس بالاخره پر می‌شود؟

اولین میزبانی پرسپولیس در جمعه پاییزی

دوب‌آهن را در روزهای چهارشنبه، شنبه و دوشنبه برگزار کرده بود که یک روز میان هفته به حساب می‌آمدند. در عین حال تمام این بازی‌ها در روزهای گرم تابستان برگزار شد و حتی سکوهای ورزشگاه کوچک شهرقدس هم پر نشد.

حالا انتظار می‌رود در یک عصر دل‌انگیز پاییزی که دمای هوا به شکل محسوسی پایین آمده و در روز تعطیل هفته نمایشگران بیشتری برای تماشای بازی پرسپولیس مقابل صنعت نفت به ورزشگاه بروند بخصوص که بعد از یک ماه تیم محبوب‌شان به مسابقات برخواهد گشت و برای رسیدن به صدر و هدف نهایی نیاز به حمایت همه جانبه آنها دارد.

مسئله میزبانی و برگزاری مسابقه در روز جمعه این مزیت را دارد که از ترافیک شهر و مسیر منتهی به ورزشگاه شهرقدس کاسته خواهد شد و علاقه‌مندان به حضور در ورزشگاه و تماشای بازی پرسپولیس از نزدیک، راحت‌تر می‌توانند راهی

فرصت طلایی برای بازیکنی که دنبال جدایی بود

ابرقویی معمار کلین‌شیت چهارم؟

سؤزه

به خطر افتاد تا جایی که به‌شدت دنبال جدایی بود اما در نهایت ماندنی شد. ابرقویی حالا در شرایطی احتمالاً اولین حضورش در ترکیب اصلی را تجربه خواهد کرد که در شش بازی ابتدایی فصل فقط در دیدار هفته اول مقابل شمس‌آذر در قزوین حضورش سیستم بازی تیم به سه دفاع مرکزی تغییر یافت اما شرایط اصلاً خوب پیش نرفت.

پرسپولیس در شش بازی ابتدایی فصل با ترکیب ثابت کنعانی – زارع در قلب دفاع سه گل در سه بازی دریافت کرده و سه بازی هم کلین‌شیت کرده است و حالا باید دید ابرقویی از این فرصت ویژه که با مصدومیت دو مدافع میانی دیگر نصیبش شده چطور استفاده خواهد کرد. آیا قرار است با حضور او کار برای کنعانی و ابری سخت شود و شاهد کلین‌شیت دیگری باشیم یا وضعیت برای این مدافع کم‌حرف سخت‌تر خواهد شد؟

در شرایطی که گفته می‌شد حسین کنعانی زادگان از تمرین دوشنبه به کار گروهی باز خواهد گشت و شرایط حضور در میدان را پیدا می‌کند اما در این تمرین هم غایب بود یا حداقل اینکه تصویر یا خبری از حضورش در این تمرین منتشر نشد.

با این حساب به احتمال زیاد او دیدار مقابل صنعت نفت آبادان را از دست خواهد داد چرا که بعید است با دو یا سه جلسه تمرین گروهی به ترکیب اصلی برگردد مگر اینکه شرایط به گونه‌ای باشد که تارتار اختلاف این بازیکن با جانشینش را زیاد بداند و حتی با دو سه جلسه تمرین هم از کاپیتان تیمش در ارنج ابتدایی استفاده کند.

با این حال اگر کنعانی به بازی جمعه نرسد به احتمال فراوان حسین ابرقویی در ترکیب اصلی قرار خواهد گرفت چرا که دانیال ابری هم مصدوم است و به احتمال زیاد به بازی جمعه نخواهد رسید و دیگر مدافع میانی سرخ‌ها یعنی امیرحسین طاهری تازه وارد تا الان حتی نیمکت پرسپولیس را هم تجربه نکرده است.

به هر حال ابرقویی که فصل قبل مدافع اصلی پرسپولیس بود در صورت غیبت قطعی کنعانی زادگان اولین بازی خود در ترکیب اصلی این فصل سرخ‌ها را تجربه خواهد کرد آن هم در شرایطی که فصل قبل بازیکن فیکس و مورد اعتماد

ایران ورزشی

میزبانی در داخل با سفر به کشور ثالث؟

کرد. آنچه روشن است، ضرورت آماده‌سازی پیش از رسیدن به مهلت هاست، نه امید بستن به استثنادر آخرین لحظه. اگر مسئولان ارشد، نبود ورزشگاه‌های رده A را مسأله‌ای قابل تعویق بدانند، ممکن است در سطوح پایین‌تر نیز همین برداشت شکل بگیرد؛ اینکه شفافیت مالی، حسابرسی و رعایت مهلت‌ها را می‌توان به بعد موکول کرد. این نگاه، مشکلات کوچک را به چالش‌های بزرگ تبدیل می‌کند.

آسیب‌ای را نمی‌توان صرفاً واکنشی رسانه‌ای دانست. وقتی ورزشگاه‌های کشور به رده‌های بالاتر نرسیداند و در کنار آن، باشگاه‌ها با ضعف‌های مالی و مدیریتی روبه‌رو هستند، طبیعی است که پرسش‌هایی درباره توان فوتبال ایران برای حضور پایدار در سطح قاره‌ای مطرح شود. تبدیل نگرانی به نتیجه‌گیری قطعی نیز درست نیست؛ برای ارزیابی دقیق، باید آخرین معیارها و تصمیم‌های نهادهای مربوط را بررسی

پرسش اصلی همچنان با برجاست که آیا باشگاه‌های ایرانی می‌توانند بار دیگر رقابتی آسیایی خود را در خاک ایران میزبانی کنند یا باید به میزبانی در کشور ثالث تن بدهند؟ پاسخ به این پرسش به یک عامل واحد وابسته نیست. کیفیت ورزشگاه‌ها، آمادگی زیرساخت‌ها، وضعیت مالی باشگاه‌ها و رعایت مجموعه‌ای از الزامات در کنار هم تعیین‌کننده‌اند. بر همین اساس، نگرانی هادرباره آینده میزبانی وسهمیه‌های

- صاحب امتیاز: خبرگزاری جمهوری اسلامی
- مجری: مؤسسه فرهنگی و مطبوعاتی ایران
- رئیس هیأت مدیره: صادق حسین جباری انصاری
- مدیرعامل و مدیر مسئول: علی متقیان
- سردبیر ارشد مؤسسه: هادی خسرو شاهین
- سردبیر ایران ورزشی: علی جواد
- تلفن: ۱۴۰۵۴۱۳۳ • نمایر: ۸۴۷۱۱۷۳
- چاپ: چاپخانه مؤسسه جام جم
- سازمان آگهی‌ها: ۱۸۷۷ - ۸۸۵۰۱۳۰۰ - ۸۸۷۴۶۵۸۳
- امور مشترکین: ۸۸۷۴۸۸۰۰ - ۸۸۵۲۱۹۵۴
- نشانی: تهران، خیابان خرمشهر، شماره ۲۰۸
- صندوق پستی: ۵۳۸۸۸ - ۱۵۸۷۵

از ورزشگاه‌های فرسوده تا صورت‌های مالی بلاتکلیف؛ مسأله فقط یک مجوز نیست

فوتبال ایران در ایستگاه مجوز حرفه‌ای

انتخاب رئیس تازه؛ فرصت تغییر یا تکرار روال گذشته؟

انتخاب ساکت به عنوان رئیس جدید کمیته صدور مجوز حرفه‌ای می‌تواند نشانه‌ای از توجه فدراسیون به اهمیت این پرونده باشد. تغییر مسئول به تنهایی ضامن تغییر نتیجه نیست. آنچه اهمیت دارد، اختیارات کمیته، دسترسی آن به اطلاعات، سازوکار پیگیری و میزان همکاری باشگاه‌ها و نهادهای

مرتبط است.

در سال‌های گذشته نیز بارها از ضرورت دریافت مجوز حرفه‌ای سخن گفته شده است، اما در برخی موارد، باشگاه‌ها به جای حل ریشه‌ای مشکلات، به راه‌حل‌های کوتاه‌مدت روی آورده‌اند؛ عقب انداختن اصلاحات، تکیه بر وعده تأمین منابع یا تلاش برای عبور از ارزیابی با حداقل تغییر. این رویکرد شاید برای مدتی فشار را کاهش دهد، اما مشکل را از میان نمی‌برد. در نهایت، بدهی باقی می‌ماند، زیرساخت فرسوده می‌ماند و باشگاه با دور تازه‌ای از الزامات سخت‌تر روبه‌رو می‌شود.

کمیته صدور مجوز نیز اگر قرار است نقشی مؤثر داشته باشد، باید از صدور هشداری کلی فراتر برود. انتشار جدول روشن وضعیت باشگاه‌ها و ورزشگاه‌ها، اعلام کمبودهای هر پرونده، تعیین برنامه اصلاحی و گزارش دوره‌ای از پیشرفت‌ها می‌تواند امکان پیگیری را فراهم کند. در نبود اطلاعات قابل سنجش، هم‌هواداران نمی‌دانند چه چیزی در حال اصلاح است و هم مدیران می‌توانند مسئولیت را به دیگری واگذار کنند.

آزادی؛ نماد یک وعده ناتمام

وضعیت ورزشگاه آزادی شاید روشن‌ترین نمونه فاصله میان وعده و اجرا باشد. آزادی نه فقط بزرگ‌ترین ورزشگاه کشور، بلکه یکی از نمادهای فوتبال ایران است؛ مجموعه‌ای که بازگشتش به چرخه مسابقات می‌تواند برای باشگاه‌ها و هواداران اهمیت عملی و نمادین داشته باشد. ماه‌ها پس از وعده‌های مربوط

به ساماندهی و بازگشت آن، هنوز نشانه روشنی از بازگشت کامل مجموعه به وضعیت مطلوب دیده نمی‌شود. وقتی مهم‌ترین ورزشگاه کشور با تأخیر و انهم روبه‌رو است، دشوار می‌توان انتظار داشت سایر ورزشگاه‌ها بدون نقشه‌ای روشن و منابع پایدار، به سرعت خود را با معیارهای سختگیرانه‌تر تطبیق دهند. آزادی البته تنها مسأله نیست، اما وضعیت آن نشان می‌دهد که چالش زیرساختی فوتبال ایران محدود به یک شهر یا یک باشگاه نیست. موضوع، شیوه برنامه‌ریزی و اجرای پروژه‌های ورزشی در سطح ملی است. هر تأخیر در آماده‌سازی یک ورزشگاه، فقط یک تأخیر عمرانی نیست. این تأخیر می‌تواند برنامه‌ریزی باشگاه‌ها را مختل کند، تماشاگران را از دسترسی به مسابقه در شهر خود محروم کند و هزینه برگزاری بازی‌ها را افزایش دهد. وقتی یک باشگاه مجبور شود برای میزبانی به شهر دیگری برود، پیامد‌های آن به زمین مسابقه محدود نمی‌ماند؛ هزینه‌های سفر و برگزاری بیشتر می‌شود و پیوند هواداران با تیم نیز آسیب می‌بیند.

از وعده تا نقشه راه

نمی‌توان انتظار داشت همه مشکلات یک‌شبه حل شوند. محدودیت منابع، تحریم‌ها، اقتصاد دشوار فوتبال، مدیریت ناپایدار و نبود درآمد‌های قابل اتکا، مسیر اصلاح را پیچیده می‌کنند. دشواری اصلاح، دلیل کنار گذاشتن برنامه نیست.

تفاوت یک مدیریت حرفه‌ای با مدیریتی که فقط از چالش سخن می‌گوید، در نحوه مواجهه با محدودیت‌هاست؛ مدیر حرفه‌ای منابع را اولویت‌بندی می‌کند، زمان‌بندی می‌کند و پیشرفت را می‌سنجد؛ مدیر معمولی وعده می‌دهد که همه چیز با گذر زمان بهتر خواهد شد.

برای خروج از وضعیت کنونی، هر ورزشگاه باید نقشه راهی مشخص داشته باشد؛ ارزیابی فنی دقیق، فهرست نواقص، برآورد هزینه، منبع تأمین اعتبار، زمان‌بندی اجرا و نهاد مسئول. این برنامه‌ها باید به صورت عمومی منتشر شوند و پیشرفت آنها در بازه‌های مشخص گزارش شود. در غیر این صورت، واژه‌هایی مانند «ارتقا» و «بازسازی» هیچ معیار روشنی برای سنجش موفقیت نخواهند داشت.

در بخش باشگاه‌ها نیز باید مسیر مشابهی دنبال شود. صورت‌های مالی حسابرسی شده، ثبت کامل بدهی‌ها، تعیین

تکلیف مطالبات، رعایت حقوق سهامداران و برنامه کنترل هزینه باید به بخشی ثابت از اداره باشگاه بدل شود. فدراسیون و نهادهای مسئول نیز باید روشن کنند کدام معیارها برای هر باشگاه اولویت دارد و چگونه می‌توان از تکرار تخلف یا تأخیر جلوگیری کرد.

مجاز حرفه‌ای در نهایت نباید به یک مدرک برای عبور از مانع تبدیل شود. این مجوز می‌تواند فرصتی برای اصلاح ساختار فوتبال ایران باشد؛ فرصتی برای آنکه باشگاه‌ها از اتکای دائمی به کمک‌های مقطعی فاصله بگیرند، ورزشگاه‌ها از چرخه فرسودگی و تعمیرهای موقت خارج شوند. اما استفاده از این فرصت به یک شرط وابسته است: پذیرش اینکه «حرفه‌ای بودن» با عنوان و سابقه به دست نمی‌آید؛ باید آن را در سازوکار مالی، کیفیت

مدیریت و آمادگی زیرساخت‌ها نشان داد. فوتبال ایران برای ماندن در رقابت‌های آسیایی، به چیزی بیش از شعار نیاز دارد. لازم است برای هر ورزشگاه نقشه‌ای اجرایی، بودجه‌ای تعریف‌شده و زمان‌بندی قابل پیگیری در نظر گرفته شود؛ و برای هر باشگاه، معیارهای روشن مالی و مدیریتی وجود داشته باشد. تا زمانی که این برنامه‌ها از روی کاغذ به مرحله اجرا نرسند، فوتبال ایران همچنان در همان نقطه خواهد ماند، حرفه‌ای در ادعا، اما در آزمون زیرساخت و مدیریت، گرفتار رده C.

مجاز حرفه‌ای؛ فراتر از چمن و سکو

با این همه، تقلیل مجوز حرفه‌ای به وضعیت ورزشگاه‌ها تصویری ناقص از مسأله به دست می‌دهد. بخش مهمی از ارزیابی به وضعیت مالی و مدیریتی باشگاه‌ها مربوط است؛ همان جایی که بسیاری از مشکلات فوتبال ایران در آن ریشه دارد.

فیرلی مالی، زبان انباشته، شفافیت صورت‌های مالی، حقوق سهامداران و مالکان، ارائه گزارش‌های حسابرسی شده و رعایت مهلت‌های قانونی، از جمله مواردی هستند که باشگاه‌ها باید درباره آنها پاسخگو باشند. این الزامات نه تشریفاتی‌اند و نه محدود به تکمیل چند فرم. هدف آنها این است که روشن شود باشگاه چگونه درآمد کسب می‌کند، چه تعهداتی دارد، چگونه بدهی‌هایش را مدیریت می‌کند و آیا می‌تواند از تصمیم‌های کوتاه‌مدت و پرهزینه فاصله بگیرد یا نه.

مسأله زمانی جدی‌تری می‌شود که باشگاه‌ها ارائه مدارک را به دقیقه‌های آخر موکول کنند یا اسناد لازم را با نقص بازگذاری کنند. پنجره ثبت مدارک مهلت دارد و پس از بسته شدن آن، امکان جبران همیشه وجود ندارد. در چنین شرایطی، یک تأخیر کوچک ممکن است به از دست رفتن فرصت دریافت مجوز منجر شود. این یعنی مدیران نمی‌توانند مسئولیت را به روزهای پایانی موکول کنند و سپس از سختگیری مقررات لایه داشته باشند.

مسأله فقط ارائه اسناد نیست؛ کیفیت و اعتبار آنها نیز اهمیت دارد. باشگاهی که گزارش مالی‌اش روشن نیست، بدهی‌های خود را دقیق ثبت نمی‌کند یا در پاسخگویی به سهامداران و نهادهای ناظر ضعف دارد، حتی اگر در مهلت مقرر چند مدرک بازگذاری کند، از مسأله اصلی عبور نکرده است. حرفه‌ای بودن یک فرایند مستمر است، نه اقدامی برای عبور از یک ارزیابی سالانه.

علی دهقانی: تمام ورزشگاه‌های ایران باید طبق قوانین تجهیز شوند

بازسازی ورزشگاه آزادی با استانداردهای جدید انجام می‌شود

سکوی شماره ۴ احداث شده که برای ورود اتوبوس‌ها در نظر گرفته شده است. همچنین مسیر ورود و تردد اصحاب رسانه و خبرنگاران از مسیرهای دیگر جدا شده و الزامات دیگری نیز در حال اجراست.» مسئول برگزاری بازی‌های بین‌المللی فدراسیون فوتبال یکی از مهم‌ترین موارد مورد تأکید AFC را موضوع سقف ورزشگاه عنوان کرد و گفت: «در آیین‌نامه جدید، ورزشگاه‌هایی که در دسته‌بندی‌های مشخص قرار می‌گیرند، باید الزامات مربوط به پوشش سقف را رعایت کنند. در ورزشگاه‌های رده A، بخش‌های مورد نظر باید به صورت کامل مسقف شوند و برای رده B نیز الزامات مشخصی درباره پوشش بخش‌های شرقی و غربی ورزشگاه وجود دارد.»

وی با اشاره به برنامه‌ریزی انجام‌شده برای بازسازی، صرفاً از نظر ظاهری آماده نباشد، بلکه استانداردهای لازم برای میزبانی در سطح آسیا و همچنین بازی‌های ملی هستند، باید استانداردهای تعیین‌شده را رعایت کنند.» وی ادامه داد: «ما این دستورالعمل را ترجمه و برای مسئولان مربوطه ارسال کردیم. بخشی از طولانی‌تر شدن روند بازسازی ورزشگاه نیز به دلیل تلاش برای رعایت همین الزامات جدید بوده است.

هدف این صرفاً است که ورزشگاه آزادی پس از بازسازی، صرفاً از نظر ظاهری آماده نباشد، بلکه استانداردهای لازم برای میزبانی مسابقات بین‌المللی را نیز داشته باشد. دهقانی با اشاره به تغییرات انجام‌شده در ورزشگاه آزادی گفت: «اگر از مجموعه بازسازی‌ها، یک نکته مهم این است که احداث سقف لزوماً کاربری ورزشگاه را مختل نمی‌کند و اجرای عملیات مربوط به سقف می‌تواند به شکلی انجام شود که امکان برگزاری مسابقات نیز وجود داشته باشد.»

دهقانی برای توضیح این موضوع به ورزشگاه نوکمپ بارسلونا اشاره کرد و گفت: «یک مثال روشن، نوکمپ بارسلونا است. در حالی که عملیات مربوط به مسقف کردن ورزشگاه در حال انجام است، امکان برگزاری بازی در داخل ورزشگاه وجود دارد

روند بازسازی ورزشگاه آزادی تنها به ترمیم بخش‌های آسیب‌دیده محدود نشده و اجرای الزامات جدید فدراسیون فوتبال آسیا نیز در برنامه این پروژه قرار گرفته است؛ الزاماتی که برای ورزشگاه‌های میزبان مسابقات لیگ قهرمانان آسیا و دیدارهای ملی تعریف شده و رعایت آنها در روند بازسازی ورزشگاه آزادی مورد توجه قرار گرفته است.

علی دهقانی، مسئول برگزاری بازی‌های بین‌المللی فدراسیون فوتبال، درباره آخرین وضعیت ورزشگاه آزادی و الزامات مورد نظر AFC اظهار کرد: «کنفدراسیون فوتبال آسیا از دی‌ماه دستورالعمل جدیدی را ارسال کرد که بر اساس آن، ورزشگاه‌هایی که میزبان مسابقات فوتبال در سطح آسیا و همچنین بازی‌های ملی هستند، باید استانداردهای تعیین‌شده را رعایت کنند.» وی ادامه داد: «ما این دستورالعمل را ترجمه و برای مسئولان مربوطه ارسال کردیم. بخشی از طولانی‌تر شدن روند بازسازی ورزشگاه نیز به دلیل تلاش برای رعایت همین الزامات جدید بوده است. هدف این صرفاً است که ورزشگاه آزادی پس از بازسازی، صرفاً از نظر ظاهری آماده نباشد، بلکه استانداردهای لازم برای میزبانی مسابقات بین‌المللی را نیز داشته باشد. دهقانی با اشاره به تغییرات انجام‌شده در ورزشگاه آزادی گفت: «اگر از مجموعه بازسازی‌ها، یک نکته مهم این است که احداث سقف لزوماً کاربری ورزشگاه را مختل نمی‌کند و اجرای عملیات مربوط به سقف می‌تواند به شکلی انجام شود که امکان برگزاری مسابقات نیز وجود داشته باشد.»

روح الله لک علی‌آبادی، سخنگوی فراکسیون ورزش مجلس:

نوسازی اماکن ورزشی بدون ورود بخش خصوصی سرعت نمی‌گیرد

روح‌الله لک‌علی‌آبادی، سخنگوی فراکسیون ورزش مجلس شورای اسلامی، با اشاره به اقدامات انجام‌شده در حوزه بازدید و بررسی اماکن ورزشی در مدت اخیر به خصوص اماکن آسیب‌دیده در جنگ ۴۰ روزه توضیح داد: «اعضای فراکسیون ورزش مجلس پیش، حین و پس از جنگ از مجموعه‌های مختلف ورزشی، فدراسیون‌ها، سالن ۱۲ هزار نفری آزادی و دیگر اماکن آسیب‌دیده بازدید کردند تا شرایط این مجموعه‌ها و روند بازسازی آنها را از نزدیک مورد بررسی قرار دهند. سالن ۱۲ هزار نفری آزادی یکی از نمادهای آسیب‌دیده ورزش کشور است. این مجموعه برای جامعه و مردم خاطرات زیادی ساخته و به همین دلیل بازسازی و بازگشت آن به شرایط مناسب، اهمیت ویژه‌ای دارد.»

سخنگوی فراکسیون ورزش مجلس در ادامه، عملکرد برخی فدراسیون‌ها در بازسازی اماکن آسیب‌دیده را مثبت ارزیابی کرد و گفت: «فدراسیون‌های کشتی، بسکتبال و به‌ویژه هندبال با سرعت وارد عمل شدند و در برخی موارد حتی از شرایط ایجادشده برای بسیاری به توسعه فضاهای موجود استفاده کردند. بازسازی سریع بخش‌های آسیب‌دیده هتل المپیک، از جمله استخر و اتاق‌ها نیز نمونه‌ای از اقداماتی است که با سرعت مناسبی انجام شد.»

لک‌علی‌آبادی درباره روند بازسازی ورزشگاه آزادی نیز عنوان کرد: «با وجود هزینه‌های بیش از ۱۰۰ میلیارد تومان برای بازسازی این مجموعه، هنوز در برخی بخش‌ها از جمله سکوها

مشکلاتی وجود دارد اما تکمیل بخش‌های باقی‌مانده نیازمند توجه و اعتبار بیشتری است.» وی با انتقاد از کندی اجرای برخی پروژه‌های عمرانی ورزشی افزود: «البته که در بعضی موارد عملکرد شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی با سرعت مورد انتظار پیش نرفته است. نمونه‌هایی مانند ورزشگاه شهید سلیمانی درود نشان می‌دهد اگر اعتبارات تکمیلی در منابع لازم برای نگهداری پس از افتتاح در نظر گرفته نشود، حتی پروژه‌های به پایان رسیده نیز ممکن است دوباره با مشکل مواجه شوند.»

سخنگوی فراکسیون ورزش مجلس یکی از راهکارهای اصلی برای سرعت بخشیدن به روند بازسازی و توسعه اماکن ورزشی را استفاده از ظرفیت بخش خصوصی دانست و گفت: «دولت و شرکت توسعه و نگهداری اماکن ورزشی نباید تنها مجریان پروژه‌های ورزشی باشند. بخش خصوصی ظرفیت قابل توجهی دارد و باید با تسهیل‌گری دستگاه‌های اجرایی، امکان ورود سرمایه‌گذاران به این حوزه فراهم شود.» وی با اشاره به پروژه «لر آرونا» در خرم‌آباد ادامه داد: «نمونه‌هایی از حضور سرمایه‌گذاران بخش خصوصی نشان می‌دهد علاقه و آمادگی لازم برای ورود به حوزه ورزش وجود دارد. اگر منابع اداری و اجرایی برطرف شود و دستگاه‌های مسئول حمایت لازم را انجام دهند، می‌توان از این ظرفیت برای تکمیل پروژه‌ها و حتی توسعه زیرساخت‌های جدید استفاده کرد.»

لک‌علی‌آبادی در بخش دیگری از صحبت‌های خود درباره برآورد حدود ۱۶ همت اعتبار مورد

نیاز برای بازسازی حدود ۳۱۴ تا ۳۱۵ مجموعه ورزشی آسیب‌دیده اظهار کرد: «مجلس از اختصاص اعتبارات لازم برای بازسازی این زیرساخت‌ها حمایت می‌کند و نمایندگان تلاش خواهند کرد با همکاری دولت و سازمان برنامه و بودجه، ردیف‌های اعتباری مورد نیاز برای این پروژه‌ها پیش‌بینی و تأمین شود.» وی تأکید کرد: «بازسازی اماکن ورزشی نباید صرفاً به عنوان یک پروژه عمرانی دیده شود. ورزش با نشاط اجتماعی، اقتصاد، فرهنگ و حتی دیپلماسی عمومی کشور ارتباط مستقیم دارد و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های ورزشی در واقع سرمایه‌گذاری برای آینده ورزش ایران است.»

سخنگوی فراکسیون ورزش مجلس در پایان گفت: «اگر منابع مالی به‌موقع تأمین شود، موانع اجرایی برطرف شود و ظرفیت بخش خصوصی نیز به شکل جدی وارد میدان شود، می‌توان روند بازسازی اماکن آسیب‌دیده را سرعت بخشید و از ایجاد مشکلات دوباره در این زیرساخت‌ها جلوگیری کرد.»